

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9112 *Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Una de les funcions essencials de l'estat de dret és la garantia de la tutela judicial dels drets dels ciutadans. Esta funció implica el repte de la implantació d'una justícia de qualitat capaç de resoldre els diversos conflictes que sorgixen en una societat moderna i, al mateix temps, complexa.

En este context, des de la dècada dels anys setanta del passat segle, s'ha recorregut a nous sistemes alternatius de resolució de conflictes, entre els quals destaca la mediació, que ha anat cobrant una importància creixent com a instrument complementari de l'Administració de Justícia.

Entre els avantatges de la mediació cal destacar la seua capacitat per a donar solucions pràctiques, efectives i rendibles a determinats conflictes entre parts i això la configura com una alternativa al procés judicial o a la via arbitral, dels quals s'ha de delimitar amb claredat. La mediació està construïda entorn de la intervenció d'un professional neutral que facilita la resolució del conflicte per les mateixes parts, d'una manera equitativa, de manera que permeta el manteniment de les relacions subjacents i conserve el control sobre el final del conflicte.

II

A pesar de l'impuls que en els últims anys ha experimentat a Espanya, en l'àmbit de les comunitats autònomes, fins a l'aprovació del Reial Decret Llei 5/2012 no es tenia una ordenació general de la mediació aplicable als diversos assumptes civils i mercantils, alhora que assegurara la seua connexió amb la jurisdicció ordinària, fent així efectiu el primer dels eixos de la mediació, que és la desjudicialització de determinats assumptes, que poden tindre una solució més adaptada a les necessitats i als interessos de les parts en conflicte que la que es podria derivar de la previsió legal.

La mediació, com a fórmula d'autocomposició, és un instrument eficaç per a la resolució de controvèrsies quan el conflicte jurídic afecta drets subjectius de caràcter disponible. Com a institució ordenada a la pau jurídica, contribuïx a concebre els tribunals de justícia en este sector de l'ordenament jurídic com un últim remei, en el cas que no siga possible compondre la situació per la mera voluntat de les parts, i pot ser un hàbil coadjuvant per a la reducció de la càrrega de treball d'aquells, reduint la seua intervenció a aquells casos en què les parts enfrontades no hagen sigut capaces de posar fi, des de l'acord, a la situació de controvèrsia.

Així mateix, esta llei incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils. No obstant això, la seua regulació va més enllà del contingut d'esta norma de la Unió Europea, en línia amb la previsió de la disposició final tercera de

la Llei 15/2005, de 8 de juliol, per la qual es modifica el Codi Civil i la Llei d'Enjudiciament Civil en matèria de separació i divorci, en la qual s'encomanava al Govern la remissió a les Corts Generals d'un projecte de llei sobre mediació.

La Directiva 2008/52/CE es limita a establir unes normes mínimes per a fomentar la mediació en els litigis transfronterers en assumptes civils i mercantils. D'altra banda, la regulació d'esta norma conforma un règim general aplicable a tota mediació que tinga lloc a Espanya i pretenga tindre un efecte jurídic vinculant, si bé circumscrita a l'àmbit dels assumptes civils i mercantils i dins d'un model que ha tingut en compte les previsions de la Llei Model de la CNUDMI sobre conciliació comercial internacional de 24 de juny de 2002.

Precisament, el transcurs del termini d'incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2008/52/CE, que va finalitzar el 21 de maig de 2011, va justificar el recurs al real decret llei, com a norma adequada per a efectuar eixa necessària adaptació del nostre dret, amb la qual cosa es va posar fi al retard en el compliment d'esta obligació, amb les conseqüències negatives que comporta per als ciutadans i per a l'Estat pel risc de ser sancionat per les institucions de la Unió Europea.

Les exclusions previstes en la present norma no ho són per a limitar la mediació en els àmbits a què es referixen sinó per a reservar la seua regulació a les normes sectorials corresponents.

III

El model de mediació es basa en la voluntarietat i lliure decisió de les parts i en la intervenció d'un mediador, del qual es pretén una intervenció activa orientada a la solució de la controvèrsia per les mateixes parts. El règim que conté la llei es basa en la flexibilitat i en el respecte a l'autonomia de la voluntat de les parts, que, expressada en l'acord que li posa fi, podrà tindre la consideració de títol executiu, si les parts ho desitgen, per mitjà de la seua elevació a escriptura pública. En cap cas esta norma pretén tancar tota la varietat i riquesa de la mediació, sinó tan sols assentar les seues bases i afavorir esta alternativa davant la solució judicial del conflicte. És ací on es troba, precisament, el segon eix de la mediació, que és la deslegalització o pèrdua del paper central de la llei en benefici d'un principi dispositiu que regix també en les relacions que són objecte del conflicte.

La figura del mediador és, d'acord amb la seua conformació natural, la peça essencial del model, ja que és qui ajuda a trobar una solució dialogada i voluntàriament volguda per les parts. L'activitat de mediació es desplega en múltiples àmbits professionals i socials, i requereix habilitats que en molts casos depenen de la mateixa naturalesa del conflicte. El mediador ha de tindre, doncs, una formació general que li permeta exercir eixa tasca i sobretot oferir garantia inequívoca a les parts per la responsabilitat civil en què poguera incórrer.

Igualment, la llei utilitza el terme mediador de manera genèrica sense prejutjar que en siga un o més.

Es té present el paper molt rellevant en este context dels servicis i institucions de mediació, els quals exercixen una tasca fonamental a l'hora d'ordenar i fomentar els procediments de mediació.

Corol·lari d'esta regulació és el reconeixement de l'acord de mediació com a títol executiu, la qual cosa es produirà amb la seua ulterior elevació a escriptura pública, l'execució de la qual es podrà instar directament davant dels tribunals. En la regulació de l'acord de mediació radica el tercer eix de la mediació, que és la desjuridificació, consistent a no determinar de manera necessària el contingut de l'acord restauratiu o reparatori.

El marc flexible que procura la llei pretén ser un al·licient més per a afavorir el recurs a la mediació, de tal manera que no tinga repercussió en costos processals posteriors ni es permeta el seu plantejament com una estratègia dilatòria del compliment de les obligacions contractuals de les parts. Així es manifesta en l'opció de la suspensió de la prescripció quan tinga lloc l'inici del procediment davant la regla general de la seua interrupció, amb el propòsit d'eliminar possibles desincentius i evitar que la mediació pugua produir efectes jurídics no desitjats.

La present llei se circumscriu estrictament a l'àmbit de competències de l'Estat en matèria de legislació mercantil, processal i civil, que permeten articular un marc per a l'exercici de la mediació, sense perjudi de les disposicions que dicten les comunitats autònomes en l'exercici de les seues competències.

A fi de facilitar el recurs a la mediació, s'articula un procediment de fàcil tramitació, poc costós i de curta duració en el temps.

IV

L'articulat d'esta llei s'estructura en cinc títols.

En el títol I, sota la rúbrica «Disposicions generals», es regula l'àmbit material i espacial de la norma, la seua aplicació als conflictes transfronterers, els efectes de la mediació sobre els terminis de prescripció i caducitat, així com les institucions de mediació.

El títol II enumera els principis informadors de la mediació, a saber: el principi de voluntarietat i lliure disposició, el d'imparcialitat, el de neutralitat i el de confidencialitat. A estos principis s'afigen les regles o directrius que han de guiar l'actuació de les parts en la mediació, com són la bona fe i el respecte mutu, així com el seu deure de col·laboració i suport al mediador.

El títol III conté l'estatut mínim del mediador, amb la determinació dels requisits que han de complir i dels principis de la seua actuació. Per a garantir la seua imparcialitat s'expliciten les circumstàncies que el mediador ha de comunicar a les parts, i en això se segueix el model del codi de conducta europeu per a mediadors.

El títol IV regula el procediment de mediació. És un procediment senzill i flexible que permet que siguen els subjectes implicats en la mediació els que determinen lliurement les seues fases fonamentals. La norma es limita a establir aquells requisits imprescindibles per a donar validesa a l'acord que les parts puguen aconseguir, sempre sota la premissa que arribar a un acord no és una cosa obligatòria perquè, a vegades, com ensenya l'experiència aplicativa d'esta institució, no és estrany que la mediació persegueisca simplement millorar les relacions, sense intenció d'arribar a un acord de contingut concret.

Finalment, el títol V estableix el procediment d'execució dels acords, que s'ajusta a les previsions que ja existixen en el dret espanyol i sense establir diferències amb el règim d'execució dels acords de mediació transfronterers el compliment dels quals s'haja de produir en un altre Estat; per a això, es requerirà la seua elevació a escriptura pública com a condició necessària per a la seua consideració com a títol executiu.

V

Les disposicions finals cohonesten la regulació amb l'encaix de la mediació amb els procediments judicials.

Es reformen, així, la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació, i la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, per a incloure entre les seues funcions, junt amb l'arbitratge, la mediació, i permetre així la seua actuació com a institucions de mediació.

Es fan també una sèrie de modificacions de caràcter processal que faciliten l'aplicació de la mediació dins del procés civil. Es regula, així, la facultat de les parts per a disposar de l'objecte del juí i sotmetre's a mediació, així com la possibilitat que siga el jutge qui invite les parts a arribar a un acord i, amb este fi, s'informen de la possibilitat de recórrer a la mediació. Es tracta d'una novetat que, dins del respecte a la voluntat de les parts, tracta de promoure la mediació i les solucions amistoses dels litigis. D'altra banda, es preveu la declinatòria com a remei contra l'incompliment dels pactes de sotmetiment a mediació o contra la presentació d'una demanda que està en curs.

La modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil comprén, finalment, la dels preceptes necessaris per a la inclusió de l'acord de mediació dins dels títols que donen dret al despatx de l'execució.

Amb estes modificacions s'articula l'adequada interrelació entre la mediació i el procés civil, i es reforça l'eficàcia d'esta institució.

VI

Finalment, esta llei reforma la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, amb l'objectiu de donar satisfacció a les legítimes expectatives dels estudiants de Dret que, en el moment de la publicació d'aquella llei, es trobaven matriculats en els seus estudis universitaris i, com a conseqüència de la publicació d'esta, veuen completament alterades les condicions d'accés a les professions d'advocat i procurador.

D'acord amb la Llei 34/2006, per a obtindre el títol professional d'advocat o procurador dels tribunals és necessari, a més d'estar en possessió del títol universitari de llicenciat en Dret o del corresponent títol de grau, provar la seua capacitat professional per mitjà de la superació de la corresponent formació especialitzada i de caràcter oficial que s'adquirix a través de cursos de formació acreditats pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació, així com superar una posterior avaluació.

La modificació que s'aprova és congruent amb l'exposició de motius de la mateixa Llei 34/2006, que declara com a objectiu no trencar «les expectatives actuals dels estudiants de la llicenciatura o grau en Dret». No obstant això, la *vacatio legis* de cinc anys que va fixar inicialment la llei és insuficient per a donar satisfacció a un col·lectiu d'estudiants que no han pogut completar els estudis en el dit període de cinc anys. Es tractaria de resoldre problemes dels estudiants que es van matricular en llicenciatures de Dret amb anterioritat al 31 d'octubre de 2006, moment en què no s'exigien els títols professionals per a l'exercici de les professions d'advocat i procurador i que no han pogut finalitzar els seus estudis en l'esmentat termini. Per una omisió no volguda del legislador, els dits estudiants patixen una discriminació, ja que es trenquen les expectatives legítimes que tenien en el moment en què van començar a cursar els seus estudis de Dret. Però, a més, s'aprofita l'ocasió per a reconèixer un règim especial d'accés a l'exercici professional per als llicenciats en Dret, siga quin siga el moment en què inicien o finalitzen els seus estudis, i d'esta manera s'atenen diverses iniciatives plantejades en la seua parlamentària.

D'altra banda, es preveu la situació dels posseïdors de títols estrangers susceptibles d'homologació al títol espanyol de llicenciat en Dret, per mitjà de la introducció d'una nova disposició addicional que permet accedir a les professions jurídiques als qui hagueren iniciat el procediment d'homologació abans de l'entrada en vigor de la llei.

La futura modificació preveurà l'expedició dels títols professionals per part del Ministeri de Justícia.

A més, per a acabar amb la incertesa generada per l'apartat 3 de la disposició transitòria única de l'esmentada Llei 34/2006, s'introduïx una millora tècnica en la redacció per mitjà de la qual s'aclarix que no cal estar en possessió del títol de llicenciat o grau en Dret, sinó que basta estar en condicions d'obtindre'l, és a dir, no cal estar en la possessió material del títol, sinó haver conclòs els estudis quan entra en vigor la llei. Amb això se salvaguarden els drets dels llicenciats que havent finalitzat els seus estudis, pel retard o falta de cura en la sol·licitud dels títols a les universitats, queden exclosos de l'àmbit de la disposició transitòria de la llei.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Concepte.*

S'entén per mediació aquell mitjà de solució de controvèrsies, siga quina siga la seua denominació, en què dos o més parts intenten voluntàriament aconseguir per si mateixes un acord amb la intervenció d'un mediador.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Esta llei és d'aplicació a les mediacions en assumptes civils o mercantils, inclosos els conflictes transfronterers, sempre que no afecten drets i obligacions que no estiguen a disposició de les parts en virtut de la legislació aplicable.

En defecte de sotmetiment exprés o tàcit a esta llei, la dita llei serà aplicable quan, almenys, una de les parts tinga el seu domicili a Espanya i la mediació es realitze en territori espanyol.

2. Queden exclosos, en tot cas, de l'àmbit d'aplicació d'esta llei:

- a) La mediació penal.
- b) La mediació amb les administracions públiques.
- c) La mediació laboral.
- d) La mediació en matèria de consum.

Article 3. Mediació en conflictes transfronterers.

1. Un conflicte és transfronterer quan almenys una de les parts està domiciliada o residix habitualment en un Estat diferent d'aquell en què qualsevol de les altres parts a les quals afecta estiguen domiciliades quan acorden fer ús de la mediació o siga obligatori acudir-hi, d'acord amb la llei que siga aplicable. També tindran esta consideració els conflictes previstos o resolts per acord de mediació, siga quin siga el lloc en què s'haja realitzat, quan, com a conseqüència del trasllat del domicili d'alguna de les parts, el pacte o algunes de les seues conseqüències es pretenguen executar en el territori d'un Estat distint.

2. En els litigis transfronterers entre parts que residisquen en distints estats membres de la Unió Europea, el domicili es determinarà de conformitat amb els articles 59 i 60 del Reglament (CE) núm. 44/2001 del Consell, de 22 de desembre de 2000, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil.

Article 4. Efectes de la mediació sobre els terminis de prescripció i caducitat.

La sol·licitud d'inici de la mediació conforme a l'article 16 suspendrà la prescripció o la caducitat d'accions des de la data en què conste la recepció de la dita sol·licitud pel mediador, o el depòsit davant de la institució de mediació, si és el cas.

Si en el termini de quinze dies naturals a comptar de la recepció de la sol·licitud d'inici de la mediació no es firma l'acta de la sessió constitutiva prevista en l'article 19, es reprendrà el còmput dels terminis.

La suspensió es prolongarà fins a la data de la firma de l'acord de mediació o, si no n'hi ha, la firma de l'acta final, o quan es produísca la terminació de la mediació per alguna de les causes previstes en esta llei.

Article 5. Les institucions de mediació.

1. Tenen la consideració d'institucions de mediació les entitats públiques o privades, espanyoles o estrangeres, i les corporacions de dret públic que tinguen entre els seus fins l'impuls de la mediació, facilitant l'accés i administració d'esta, incloent-hi la designació de mediadors, i hauran de garantir la transparència en la referida designació. Si entre els seus fins figurara també l'arbitratge, adoptaran les mesures per a assegurar la separació entre les dos activitats.

La institució de mediació no podrà prestar directament el servici de mediació, ni tindrà més intervenció en esta que la que preveu la present llei.

Les institucions de mediació donaran a conèixer la identitat dels mediadors que actuen dins del seu àmbit, i informaran, almenys, de la seua formació, especialitat i experiència en l'àmbit de la mediació a què es dediquen.

2. Estes institucions podran implantar sistemes de mediació per mitjans electrònics, en especial per a aquelles controvèrsies que consistisquen en reclamacions dineràries.

3. El Ministeri de Justícia i les administracions públiques competents vetllaran perquè les institucions de mediació respecten, en l'exercici de les seues activitats, els principis de la mediació establits en esta llei, així com per la bona actuació dels mediadors, en la forma que establisquen les seues normes reguladores.

TÍTOL II

Principis informadors de la mediació

Article 6. *Voluntarietat i lliure disposició.*

1. La mediació és voluntària.

2. Quan existisca un pacte per escrit que expresse el compromís de sotmetre a mediació les controvèrsies sorgides o que puguen sorgir, s'haurà d'intentar el procediment pactat de bona fe, abans d'acudir a la jurisdicció o a una altra solució extrajudicial. La dita clàusula tindrà estos efectes fins i tot quan la controvèrsia tinga a veure amb la validesa o l'existència del contracte en què conste.

3. Ningú està obligat a mantindre's en el procediment de mediació ni a concloure un acord.

Article 7. *Igualtat de les parts i imparcialitat dels mediadors.*

En el procediment de mediació es garantirà que les parts intervinguen amb plena igualtat d'oportunitats, mantenint l'equilibri entre les seues posicions i el respecte cap als punts de vista que estes expressen, sense que el mediador puga actuar en perjudi o interès de qualsevol d'estes.

Article 8. *Neutralitat.*

Les actuacions de mediació es duran a terme de manera que permeten a les parts en conflicte assolir per si mateixes un acord de mediació, i el mediador actuarà d'acord amb el que disposa l'article 14.

Article 9. *Confidencialitat.*

1. El procediment de mediació i la documentació utilitzada són confidencials. L'obligació de confidencialitat s'estén al mediador, que quedarà protegit pel secret professional, a les institucions de mediació i a les parts intervinents de manera que no podran revelar la informació que hagueren pogut obtindre derivada del procediment.

2. La confidencialitat de la mediació i del seu contingut impedit que els mediadors o les persones que participen en el procediment de mediació estiguen obligades a declarar o aportar documentació en un procediment judicial o en un arbitratge sobre la informació i documentació derivada d'un procediment de mediació o relacionada amb este, excepte:

a) Quan les parts, de manera expressa i per escrit, els dispensen del deure de confidencialitat.

b) Quan, mitjançant una resolució judicial motivada, siga sol·licitada pels jutges de l'orde jurisdiccional penal.

3. La infracció del deure de confidencialitat generarà responsabilitat en els termes que preveu l'ordenament jurídic.

Article 10. *Les parts en la mediació.*

1. Sense perjudi del respecte als principis establits en esta llei, la mediació s'organitzarà de la manera que les parts consideren convenient.

2. Les parts subjectes a mediació actuaran entre si d'acord amb els principis de lleialtat, bona fe i respecte mutu.

Durant el temps en què es duga a terme la mediació, les parts no podran exercitar contra les altres parts cap acció judicial o extrajudicial en relació amb el seu objecte, a excepció de la sol·licitud de les mesures cautelars o altres mesures urgents imprescindibles per a evitar la pèrdua irreversible de béns i drets.

El compromís de sotmetiment a mediació i la iniciació d'esta impediex als tribunals conèixer les controvèrsies sotmeses a mediació durant el temps en què esta es duga a terme, sempre que la part a qui interesse ho invoque per mitjà d'una declinatòria.

3. Les parts hauran de prestar col·laboració i suport permanent a l'actuació del mediador, i es mantindrà l'adequada deferència cap a la seua activitat.

TÍTOL III

Estatut del mediador

Article 11. *Condicions per a exercir de mediador.*

1. Poden ser mediadors les persones naturals que es troben en ple exercici dels seus drets civils, sempre que no els ho impedisca la legislació a què puguen estar sotmesos en l'exercici de la seua professió.

Les persones jurídiques que es dediquen a la mediació, siguen societats professionals o qualsevol altra prevista per l'ordenament jurídic, hauran de designar per al seu exercici una persona natural que reunisca els requisits que preveu esta llei.

2. El mediador haurà d'estar en possessió de títol oficial universitari o de formació professional superior i tindre formació específica per a exercir la mediació, que s'adquirirà per mitjà de la realització d'un o més cursos específics impartits per institucions degudament acreditades, els quals tindran validesa per a l'exercici de l'activitat mediadora en qualsevol part del territori nacional.

3. El mediador haurà de subscriure una assegurança o garantia equivalent que cobrisca la responsabilitat civil derivada de la seua actuació en els conflictes en què intervinga.

Article 12. *Qualitat i autoregulació de la mediació.*

El Ministeri de Justícia i les administracions públiques competents, en col·laboració amb les institucions de mediació, fomentaran i requeriran l'adequada formació inicial i contínua dels mediadors, l'elaboració de codis de conducta voluntaris, així com l'adhesió d'aquells i de les institucions de mediació a estos codis.

Article 13. *Actuació del mediador.*

1. El mediador facilitarà la comunicació entre les parts i vetllarà perquè disposen de la informació i l'assessorament suficients.

2. El mediador adoptarà una conducta activa tendent a aconseguir l'acostament entre les parts, amb respecte als principis arrellegats en esta llei.

3. El mediador podrà renunciar a exercir la mediació, amb obligació d'entregar una acta a les parts en què conste la seua renúncia.

4. El mediador no podrà iniciar o haurà d'abandonar la mediació quan concórreguen circumstàncies que afecten la seua imparcialitat.

5. Abans d'iniciar o de continuar la seua tasca, el mediador haurà de revelar qualsevol circumstància que puga afectar la seua imparcialitat o bé generar un conflicte d'interessos. Estes circumstàncies inclouran, en tot cas:

- a) Tot tipus de relació personal, contractual o empresarial amb una de les parts.
- b) Qualsevol interès directe o indirecte en el resultat de la mediació.

c) Que el mediador, o un membre de la seua empresa o organització, haja actuat anteriorment a favor d'una o diverses de les parts en qualsevol circumstància, a excepció de la mediació.

En estos casos, el mediador només podrà acceptar o continuar la mediació quan assegure poder mediar amb total imparcialitat i sempre que les parts ho consenten i ho facen constar expressament.

El deure de revelar esta informació roman al llarg de tot el procediment de mediació.

Article 14. *Responsabilitat dels mediadors.*

L'acceptació de la mediació obliga els mediadors a complir fidelment l'encàrrec, i, si no ho fan, incorreran en responsabilitat pels danys i perjuís que causen. El perjudicat tindrà acció directa contra el mediador i, si és el cas, la institució de mediació que corresponga amb independència de les accions de reembossament que assistisquen a esta contra els mediadors. La responsabilitat de la institució de mediació derivarà de la designació del mediador o de l'incompliment de les obligacions que li incumben.

Article 15. *Cost de la mediació.*

1. El cost de la mediació, haja conclòs o no amb el resultat d'un acord, es dividirà per igual entre les parts, llevat que hi haja un pacte en contra.

2. Tant els mediadors com la institució de mediació podran exigir a les parts la provisió de fons que consideren necessària per a atendre el cost de la mediació.

Si les parts o alguna d'estes no fan la provisió de fons sol·licitada en el termini previst, el mediador o la institució podrà donar per conclosa la mediació. No obstant això, si alguna de les parts no ha fet la seua provisió, el mediador o la institució, abans d'acordar-ne la conclusió, ho comunicarà a les altres parts, per si tenen interès a suplir-la dins del termini que s'haja fixat.

TÍTOL IV

Procediment de mediació

Article 16. *Sol·licitud d'inici.*

1. El procediment de mediació es podrà iniciar:

a) De comú acord entre les parts. En este cas, la sol·licitud inclourà la designació del mediador o la institució de mediació en què duran a terme la mediació, així com l'acord sobre el lloc en què es desenrotllaran les sessions i la llengua o llengües de les actuacions.

b) Per una de les parts, en compliment d'un pacte de sotmetiment a mediació que hi haja entre aquelles.

2. La sol·licitud es formularà davant de les institucions de mediació o davant del mediador proposat per una de les parts a les altres o ja designat per estes.

3. Quan de manera voluntària s'inicie una mediació estant en curs un procés judicial, les parts, de comú acord, podran sol·licitar-ne la suspensió, d'acord amb el que disposa la legislació processal.

Article 17. *Informació i sessions informatives.*

1. Rebuda la sol·licitud i llevat d'un pacte en contra de les parts, el mediador o la institució de mediació citarà les parts per a la celebració de la sessió informativa. En cas d'inassistència injustificada de qualsevol de les parts a la sessió informativa, s'entendrà que desistixen de la mediació sol·licitada. La informació de quina part o de quines parts no van assistir a la sessió no serà confidencial.

En eixa sessió el mediador informará les parts de les possibles causes que pugen afectar la seua imparcialitat, de la seua professió, formació i experiència; així com de les característiques de la mediació, el seu cost, l'organització del procediment i les conseqüències jurídiques de l'acord que es pugen assolir, així com del termini per a firmar l'acta de la sessió constitutiva.

2. Les institucions de mediació podran organitzar sessions informatives obertes per a aquelles persones que pugen estar interessades a acudir a este sistema de resolució de controvèrsies, que en cap cas substituïran la informació prevista en l'apartat 1.

Article 18. *Pluralitat de mediadors.*

1. La mediació serà duta a terme per un o més mediadors.
2. Si per la complexitat de la matèria o per la conveniència de les parts es produïx l'actuació de diversos mediadors en un mateix procediment, estos actuaran de manera coordinada.

Article 19. *Sessió constitutiva.*

1. El procediment de mediació començarà per mitjà d'una sessió constitutiva en què les parts expressaran el desig d'exercir la mediació i deixaran constància dels aspectes següents:

- a) La identificació de les parts.
- b) La designació del mediador i, si és el cas, de la institució de mediació o l'acceptació del designat per una de les parts.
- c) L'objecte del conflicte que se sotmet al procediment de mediació.
- d) El programa d'actuacions i duració màxima prevista per al desenrotllament del procediment, sense perjudi de la seua possible modificació.
- e) La informació del cost de la mediació o les bases per a la seua determinació, amb indicació separada dels honoraris del mediador i d'altres possibles gastos.
- f) La declaració d'acceptació voluntària per les parts de la mediació i de l'assumpció de les obligacions que se'n deriven.
- g) El lloc de celebració i la llengua del procediment.

2. De la sessió constitutiva s'alçarà una acta en què consten estos aspectes, que serà firmada tant per les parts com pel mediador o mediadors. En qualsevol altre cas, la dita acta declararà que la mediació s'ha intentat sense efecte.

Article 20. *Duració del procediment.*

La duració del procediment de mediació serà el més breu possible i les seues actuacions es concentraran en el mínim nombre de sessions.

Article 21. *Desenrotllament de les actuacions de mediació.*

1. El mediador convocarà les parts per a cada sessió amb l'antelació necessària, dirigirà les sessions i facilitarà l'exposició de les seues posicions i la seua comunicació de manera igual i equilibrada.

2. Les comunicacions entre el mediador i les persones en conflicte podran ser o no simultànies.

3. El mediador comunicarà a totes les parts la celebració de les reunions que tinguen lloc per separat amb alguna d'estes, sense perjudi de la confidencialitat sobre el que tracta. El mediador no podrà ni comunicar ni distribuir la informació o documentació que la part li haja aportat, excepte amb l'autorització expressa d'esta.

Article 22. *Finalització del procediment.*

1. El procediment de mediació pot concloure en acord o finalitzar sense assolir el dit acord, ja siga perquè totes o alguna de les parts exercisquen el seu dret a donar per

acabades les actuacions, comunicant-ho al mediador, o perquè haja transcorregut el termini màxim acordat per les parts per a la duració del procediment, o bé quan el mediador aprecie de manera justificada que les posicions de les parts són irreconciliables o concórrega una altra causa que determine la seua conclusió.

Amb la finalització del procediment es tornaran a cada part els documents que hi hagen aportat. Amb els documents que no s'han de tornar a les parts s'obrirà un expedient que haurà de conservar i custodiar el mediador o, si és el cas, la institució de mediació, una vegada acabat el procediment, per un termini de quatre mesos.

2. La renúncia del mediador a continuar el procediment o el rebuig de les parts al seu mediador només produirà la finalització del procediment quan no s'arribe a nomenar un nou mediador.

3. L'acta final determinarà la conclusió del procediment i, si és el cas, reflectirà els acords assolits de manera clara i comprensible, o la seua finalització per qualsevol altra causa.

L'acta ha d'anar firmada per totes les parts i pel mediador o mediadors, i se n'entregarà un exemplar original a cada una de les parts. En cas que alguna de les parts no vullga firmar l'acta, el mediador hi farà constar esta circumstància i n'entregarà un exemplar a les parts que ho desitgen.

Article 23. *L'acord de mediació.*

1. L'acord de mediació pot tractar sobre una part o sobre la totalitat de les matèries sotmeses a la mediació.

En l'acord de mediació haurà de constar la identitat i el domicili de les parts, el lloc i la data en què se subscriu, les obligacions que cada part assumix i que s'ha seguit un procediment de mediació ajustat a les previsions d'esta llei, amb indicació del mediador o mediadors que hi han intervingut i, si és el cas, de la institució de mediació en la qual s'ha dut a terme el procediment.

2. L'acord de mediació l'hauran de firmar les parts o els seus representants.

3. S'entregarà un exemplar de l'acord de mediació a cada una de les parts i se'n reservarà un altre al mediador perquè el conserve.

El mediador informarà les parts del caràcter vinculant de l'acord subscrit i informarà també que poden instar la seua elevació a escriptura pública a fi de configurar el seu acord com un títol executiu.

4. Contra el que s'ha convingut en l'acord de mediació només es podrà exercitar l'acció de nul·litat per les causes que invaliden els contractes.

Article 24. *Actuacions dutes a terme per mitjans electrònics.*

1. Les parts podran acordar que totes o alguna de les actuacions de mediació, incloent-hi la sessió constitutiva i les successives que estimen convenient, es duguen a terme per mitjans electrònics, per videoconferència o un altre mitjà anàleg de transmissió de la veu o la imatge, sempre que queden garantits la identitat dels intervinents i el respecte als principis de la mediació que preveu esta llei.

2. La mediació que consistisca en una reclamació d'una quantitat que no siga superior a 600 euros es farà preferentment per mitjans electrònics, llevat que l'ús d'estos no siga possible per a alguna de les parts.

TÍTOL V

Execució dels acords

Article 25. *Formalització del títol executiu.*

1. Les parts podran elevar a escriptura pública l'acord aconseguit després d'un procediment de mediació. Les parts presentaran l'acord de mediació davant d'un notari

acompanyat d'una còpia de les actes de la sessió constitutiva i final del procediment, sense que siga necessària la presència del mediador.

2. Per a dur a terme l'elevació a escriptura pública de l'acord de mediació, el notari ha de verificar el compliment dels requisits exigits en esta llei i que el seu contingut no és contrari a dret.

3. Quan l'acord de mediació s'ha d'executar en un altre Estat, a més de l'elevació a escriptura pública, serà necessari el compliment dels requisits que, si és el cas, puguen exigir els convenis internacionals en els quals Espanya és part i les normes de la Unió Europea.

4. Quan l'acord s'ha aconseguit en una mediació desenrotllada després d'iniciar un procés judicial, les parts podran sol·licitar-ne del tribunal l'homologació d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil.

Article 26. *Tribunal competent per a l'execució dels acords de mediació.*

L'execució dels acords resultat d'una mediació iniciada estant en curs un procés s'instarà davant del tribunal que va homologar l'acord.

Si es tracta d'acords formalitzats després d'un procediment de mediació, serà competent el jutjat de primera instància del lloc en què s'ha firmat l'acord de mediació, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 545 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Article 27. *Execució dels acords de mediació transfronterers.*

1. Sense perjudi del que disposen la normativa de la Unió Europea i els convenis internacionals vigents a Espanya, un acord de mediació que ja ha adquirit força executiva en un altre Estat només podrà ser executat a Espanya quan esta força executiva derive de la intervenció d'una autoritat competent que desenrotlle funcions equivalents a les que exercixen les autoritats espanyoles.

2. Un acord de mediació que no ha sigut declarat executable per una autoritat estrangera només podrà ser executat a Espanya prèvia elevació a escriptura pública per un notari espanyol a sol·licitud de les parts, o d'una d'estes amb el consentiment exprés de les altres.

3. El document estranger no podrà ser executat quan siga manifestament contrari a l'orde públic espanyol.

Disposició addicional primera. *Reconeixement d'institucions o servicis de mediació.*

Les institucions o servicis de mediació establits o reconeguts per les administracions públiques d'acord amb el que disposen les lleis podran assumir les funcions de mediació previstes en esta llei sempre que complisquen les condicions que s'hi establixen per a actuar com a institucions de mediació.

Disposició addicional segona. *Impuls a la mediació.*

1. Les administracions públiques competents per a la provisió de mitjans materials al servici de l'Administració de Justícia proveiran la posada a disposició dels òrgans jurisdiccionals i del públic d'informació sobre la mediació com a alternativa al procés judicial.

2. Les administracions públiques competents procuraran incloure la mediació dins de l'assessorament i orientació gratuïts previs al procés previstos en l'article 6 de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta, en la mesura que permeta reduir tant la litigiositat com els seus costos.

Disposició addicional tercera. *Escritures públiques de formalització d'acords de mediació.*

Per al càlcul dels honoraris notariais de l'escriptura pública de formalització dels acords de mediació s'aplicaran els aranzels corresponents als «Documents sense quantia» previstos en el número 1 de l'annex I del Reial Decret 1426/1989, de 17 de novembre, pel qual s'aprova l'aranzel dels notaris.

Disposició addicional quarta. *Igualtat d'oportunitats per a les persones amb discapacitat.*

Els procediments de mediació hauran de garantir la igualtat d'oportunitats per a les persones amb discapacitat. Amb este fi, hauran d'atindre's al que disposa el Reial Decret 366/2007, de 16 de març, pel qual s'establixen les condicions d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat en les seues relacions amb l'Administració General de l'Estat.

En especial s'haurà de garantir l'accessibilitat dels entorns, la utilització de la llengua de signes i els mitjans de suport a la comunicació oral, el braille, la comunicació tàctil o qualsevol altre mitjà o sistema que permeta a les persones amb discapacitat participar plenament del procés.

Els mitjans electrònics a què es referix l'article 24 d'esta llei hauran d'atindre's a les condicions d'accessibilitat previstes en la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Disposició derogatòria.

Queda derogat el Reial Decret Llei 5/2012, de 5 de març, de mediació en assumptes civils i mercantils.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals.*

La lletra ñ) de l'article 5 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, passa a tindre la redacció següent:

«ñ) Impulsar i desenrotllar la mediació, així com exercir funcions d'arbitratge, nacional i internacional, de conformitat amb el que establix la legislació vigent.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació.*

La lletra i de l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació, passa a tindre la redacció següent:

«i) Impulsar i desenrotllar la mediació, així com exercir funcions d'arbitratge mercantil, nacional i internacional, de conformitat amb el que establix la legislació vigent.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

Es modifiquen els articles 19, 39, 63, 65, 66, 206, 335, 347, 395, 414, 415, 438, 440, 443, 517, 518, 539, 545, 548, 550, 556, 559, 576 i 580 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 19 queda redactat en els termes següents:

«1. Els litigants estan facultats per a disposar de l'objecte del juí i podran renunciar, desistir del juí, aplanar-se, sotmetre's a mediació o a arbitratge i transigir sobre la qüestió de què siga objecte, excepte quan la llei ho prohibisca o establisca limitacions per raons d'interés general o en benefici de tercer.»

Dos. Es modifica l'article 39, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 39. *Apreciació de la falta de competència internacional o de jurisdicció a instància de part.*

El demandat podrà denunciar per mitjà d'una declinatòria la falta de competència internacional o la falta de jurisdicció per pertànyer l'assumpte a un altre orde jurisdiccional o per haver-se sotmés a arbitratge o mediació la controvèrsia.»

Tres. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 63 queda redactat de la manera següent:

«1. Per mitjà de la declinatòria, el demandat i els qui puguen ser part legítima en el juí promogut podran denunciar la falta de jurisdicció del tribunal davant el qual s'ha interposat la demanda, per correspondre el coneixement d'esta a tribunals estrangers, a òrgans d'un altre orde jurisdiccional, a àrbitres o a mediadors.»

Quatre. Es fa una nova redacció del paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 65:

«De la mateixa manera procedirà el tribunal si estima la declinatòria fundada en el fet d'haver-se sotmés l'assumpte a arbitratge o a mediació.»

Cinc. L'article 66 queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Recursos en matèria de competència internacional, jurisdicció, submissió a arbitratge o mediació i competència objectiva.*

1. Contra la interlocutòria en què s'absté de conèixer per falta de competència internacional, per pertànyer l'assumpte a un tribunal d'un altre orde jurisdiccional, per haver-se sotmés l'assumpte a arbitratge o a mediació o per falta de competència objectiva, podrà interposar-se un recurs d'apel·lació.

2. Contra la interlocutòria per la qual es rebutge la falta de competència internacional, de jurisdicció o de competència objectiva, només es podrà interposar un recurs de reposició, sense perjudici d'al·legar la falta d'eixos pressupòsits processals en l'apel·lació contra la sentència definitiva.

El que disposa el paràgraf anterior serà també d'aplicació quan la interlocutòria rebutge la submissió de l'assumpte a arbitratge o a mediació.»

Sis. Es modifica la regla 2a de l'apartat 2 de l'article 206, que passa a tindre la redacció següent:

«2a. Es dictaran interlocutòries quan es decidisquen recursos contra providències o decrets, quan es resolga sobre admissió o inadmissió de demanda, reconvenció, acumulació d'accions, admissió o inadmissió de la prova, aprovació judicial de transaccions, acords de mediació i convenis, mesures cautelars i nul·litat o validesa de les actuacions.

També revestiran la forma d'interlocutòria les resolucions que versen sobre pressupòsits processals, anotacions i inscripcions registrals i qüestions incidentals, tinguen o no assenyalada en esta llei una tramitació especial, sempre que en estos casos la llei exigisca la decisió del tribunal, així com les que posen fi a les actuacions d'una instància o recurs abans que en concloga la tramitació ordinària, llevat que, respecte d'estes últimes, la llei haja disposat que han de finalitzar per decret.»

Set. S'afeg un apartat 3 nou a l'article 335, amb la redacció següent:

«3. Excepte acord en contra de les parts, no es podrà sol·licitar dictamen a un pèrit que haja intervingut en una mediació o arbitratge relacionats amb el mateix assumpte.»

Huit. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 347 queda redactat de la forma següent:

«El tribunal només denegarà les sol·licituds d'intervenció que, per la seua finalitat i contingut, s'hagen d'estimar impertinents o inútils, o quan hi haja un deure de confidencialitat derivat de la intervenció del pèrit en un procediment de mediació anterior entre les parts.»

Nou. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 395 passa a tindre la redacció següent:

«S'entendrà que, en tot cas, hi ha mala fe, si abans de presentada la demanda s'ha formulat al demandat un requeriment fefaent i justificat de pagament, o si s'ha iniciat un procediment de mediació o dirigit contra ell una demanda de conciliació.»

Deu. Se substituïx el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 414 pels següents:

«En esta convocatòria, si no s'ha fet abans, s'informarà les parts de la possibilitat de recórrer a una negociació per a intentar solucionar el conflicte, incloent-hi el recurs a una mediació, i en este cas estes indicaran en l'audiència la seua decisió i les raons d'esta.

L'audiència es durà a terme, d'acord amb el que establixen els articles següents, per a intentar un acord o transacció de les parts que pose fi al procés, examinar les qüestions processals que puguen obstar a la prossecució d'este i a la seua terminació per mitjà d'una sentència sobre el seu objecte, fixar amb precisió el dit objecte i els aspectes, de fet o de dret, sobre els quals hi ha controvèrsia entre les parts i, si és el cas, proposar i admetre la prova.

En atenció a l'objecte del procés, el tribunal podrà invitar les parts que intenten un acord que pose fi al procés, si és el cas a través d'un procediment de mediació, instant-les a assistir a una sessió informativa.»

Onze. Els apartats 1 i 3 de l'article 415 passen a tindre la redacció següent:

«1. Comparegudes les parts, el tribunal declararà obert l'acte i comprovarà si hi subsistix el litigi.

Si manifesten haver arribat a un acord o es mostren disposades a concloure'l immediatament, podran desistir del procés o sol·licitar del tribunal que homologue el que acorda.

Les parts de comú acord podran també sol·licitar la suspensió del procés de conformitat amb el que preveu l'article 19.4, per a sotmetre's a mediació o arbitratge.

En este cas, el tribunal examinarà prèviament la concurrència dels requisits de capacitat jurídica i poder de disposició de les parts o dels seus representants degudament acreditats, que assistisquen a l'acte.»

«3. Si les parts no han arribat a un acord o no es mostren disposades a concloure'l immediatament, l'audiència continuarà segons el que preveuen els articles següents.

Quan s'ha suspés el procés per a acudir a mediació, una vegada acabada esta, qualsevol de les parts podrà sol·licitar que s'alce la suspensió i s'assenyale data per a la continuació de l'audiència.»

Dotze. S'afig una excepció 4a a l'apartat 3 de l'article 438, amb la redacció següent:

«4a. En els procediments de separació, divorci o nul·litat i en els que tinguen com a objecte obtindre l'eficàcia civil de les resolucions o decisions eclesiàstiques, qualsevol dels cònjuges podrà exercir simultàniament l'acció de divisió de la cosa comuna respecte dels béns que tinguen en comunitat ordinària indivisa. Si hi ha diversos béns en règim de comunitat ordinària indivisa i un dels cònjuges ho

sol·licita, el tribunal pot considerar-los en conjunt a l'efecte de formar lots o adjudicar-los.»

Tretze. L'apartat 1 de l'article 440 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial, examinada la demanda, l'admetrà o en donarà compte al tribunal perquè resolga el que siga procedent d'acord amb el que preveu l'article 404. Admesa la demanda, el secretari judicial citarà les parts per a la realització de la vista en el dia i hora que a este efecte assenyalen. Hi ha d'haver un termini de deu dies, almenys, des del següent a la citació i no pot excedir els vint.

En la citació s'informarà les parts de la possibilitat de recórrer a una negociació per a intentar solucionar el conflicte, incloent-hi el recurs a una mediació, i en este cas estes indicaran en l'audiència la seua decisió respecte d'això i les raons d'esta.

En la citació es farà constar que la vista no se suspendrà per inassistència del demandat i s'advertirà els litigants que han de concórrer amb els mitjans de prova de què intenten valdre's, amb la prevenció que si no assistixen i es proposa i admet la seua declaració, es podran considerar admesos els fets de l'interrogatori d'acord amb el que disposa l'article 304. Així mateix, es previndrà el demandant i el demandat del que disposa l'article 442 per al cas que no comparegueren a la vista.

La citació indicarà també a les parts que, en el termini dels tres dies següents a la recepció de la citació, han d'indicar les persones que per no poder-les presentar elles mateixes, han de ser citades pel secretari judicial a la vista perquè declaren en qualitat de parts o de testimonis. Amb este fi, facilitaran totes les dades i circumstàncies necessàries per a dur a terme la citació. En el mateix termini de tres dies podran les parts demanar respostes escrites a càrrec de persones jurídiques o entitats públiques, pels tràmits establits en l'article 381 d'esta llei.»

Catorze. L'apartat 3 de l'article 443 queda redactat de la manera següent:

«3. Oït el demandant sobre les qüestions a què es referix l'apartat anterior, així com les que considere necessari proposar sobre la personalitat i representació del demandat, el tribunal resoldrà el que siga procedent, i si mana prosseguir el juí, el demandat podrà demanar que conste en acta la seua disconformitat, a l'efecte d'apel·lar contra la sentència definitiva.

En atenció a l'objecte del procés, el tribunal podrà invitar les parts que intenten un acord que pose fi al procés, si és el cas, a través d'un procediment de mediació, i instar-les perquè assistisquen a una sessió informativa. Les parts, de comú acord, podran també sol·licitar la suspensió del procés de conformitat amb el que preveu l'article 19.4, per a sotmetre's a mediació o arbitratge.»

Quinze. El número 2 de l'apartat 2 de l'article 517 passa a tindre la redacció següent:

«2. Els laudes o resolucions arbitrals i els acords de mediació. Estos últims s'han d'haver elevat a escriptura pública d'acord amb la Llei de mediació en assumptes civils i mercantils.»

Setze. L'article 518 passa a tindre la redacció següent:

«Article 518. *Caducitat de l'acció executiva fundada en sentència judicial, o resolució arbitral o acord de mediació.*

L'acció executiva fundada en sentència, en resolució del tribunal o del secretari judicial que aprobe una transacció judicial o un acord aconseguit en el procés, en resolució arbitral o en acord de mediació caducarà si no s'hi interposa la corresponent demanda executiva dins dels cinc anys següents a la fermesa de la sentència o resolució.»

Dèsset. S'afig un nou paràgraf a l'apartat 1 de l'article 539, amb la redacció següent:

«Per a l'execució derivada d'un acord de mediació o d'un laude arbitral es requerirà la intervenció d'un advocat i procurador sempre que la quantitat per la qual es despatxe l'execució siga superior a 2.000 euros.»

Díhuit. L'apartat 2 de l'article 545 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan el títol siga un laude arbitral o un acord de mediació, serà competent per a denegar o autoritzar l'execució i el corresponent despatx el jutjat de primera instància del lloc en què s'ha dictat el laude o s'ha firmat l'acord de mediació.»

Dènou. Es modifica l'article 548:

«Article 548. *Termini d'espera de l'execució de resolucions processals o arbitrals o d'acords de mediació.*

No es despatxará execució de resolucions processals o arbitrals o d'acords de mediació dins dels vint dies posteriors a aquell en què la resolució de condemna siga ferma, o la resolució d'aprovació del conveni o de la firma de l'acord haja sigut notificada a l'executat.»

Vint. S'afig un nou paràgraf a l'ordinal 1r de l'apartat 1 de l'article 550, amb la redacció següent:

«Quan el títol siga un acord de mediació elevat a escriptura pública, s'acompanyarà, a més, d'una còpia de les actes de la sessió constitutiva i final del procediment.»

Vint-i-u. Es modifiquen la rúbrica i el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 556, que passen a tindre la redacció següent:

«Article 556. *Oposició a l'execució de resolucions processals o arbitrals o dels acords de mediació.*

1. Si el títol executiu és una resolució processal o arbitral de condemna o un acord de mediació, l'executat, dins dels deu dies següents a la notificació de la interlocutòria en què es despatxe l'execució, podrà oposar-s'hi per escrit al·legant el pagament o compliment d'allò que s'ha ordenat en la sentència, laude o acord, que haurà de justificar documentalment.»

Vint-i-dos. Es fa una nova redacció de l'ordinal 3r de l'apartat 1 de l'article 559:

«3r. Nul·litat radical del despatx de l'execució per no contindre la sentència o el laude arbitral pronunciaments de condemna, o perquè el laude o l'acord de mediació no complix els requisits legals exigits per a comportar execució, o per infracció, al despatxar-se execució, del que disposa l'article 520.»

Vint-i-tres. L'apartat 3 de l'article 576 queda redactat de la manera següent:

«3. El que estableixen els anteriors apartats serà aplicable a tot tipus de resolucions judicials de qualsevol orde jurisdiccional, els laudes arbitrals i els acords de mediació que imposen el pagament d'una quantitat líquida, excepte les especialitats legalment previstes per a les hisendes públiques.»

Vint-i-quatre. Es fa una nova redacció de l'article 580, que queda redactat de la manera següent:

«Article 580. *Casos en què no és procedent el requeriment de pagament.*

Quan el títol executiu consistisca en resolucions del secretari judicial, resolucions judicials o arbitrals o que aproven transaccions o convenis aconseguits dins del procés, o acords de mediació, que obliguen a entregar quantitats determinades de diners, no serà necessari requerir de pagament a l'executat per a procedir a l'embargament dels seus béns.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals.*

Es modifiquen l'article 2 i la disposició transitòria única i s'afigen dos noves disposicions addicionals, octava i novena, a la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 2, que queda redactat en els termes següents:

«Els títols professionals regulats en esta llei seran expedits pel Ministeri de Justícia.»

Dos. S'afig una nova disposició addicional octava, amb la redacció següent:

«Disposició addicional octava. *Llicenciats en Dret.*

Els títols professionals que es regulen en esta llei no seran exigibles als qui obtenen un títol de llicenciat en Dret després de l'entrada en vigor d'esta, sempre que en el termini màxim de dos anys, a comptar del moment en què es troben en condicions de sol·licitar l'expedició del títol oficial de llicenciat en Dret, es col·legien, com a exercents o no exercents.»

Tres. S'afig una nova disposició addicional novena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Títols estrangers homologats.*

Els títols professionals que es regulen en esta llei no seran exigibles als qui en el moment d'entrada en vigor de la present llei hagen sol·licitat l'homologació del seu títol estranger al de llicenciat en Dret, sempre que en el termini màxim de dos anys, a comptar del moment en què obtenen la dita homologació, es col·legien, com a exercents o no exercents.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de la disposició transitòria única, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els qui en el moment de l'entrada en vigor de la present llei es troben en possessió del títol de llicenciat o grau en Dret o en condicions de sol·licitar-ne l'expedició i no estiguen compresos en l'apartat anterior, disposen d'un termini màxim de dos anys, a comptar de la seua entrada en vigor, per a col·legiar-se, com a exercents o no exercents, sense que els siga exigible l'obtenció dels títols professionals que s'hi regulen.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació mercantil, processal i civil, establida en l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució. No obstant això, la modificació de la Llei 34/2006 s'efectua a l'empara de l'article 149.1.1a, 6a i 30a de la Constitució.

Disposició final sexta. *Incorporació de normes de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora al dret espanyol la Directriu 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils.

Disposició final setètima. *Procediment simplificat de mediació per mitjans electrònics per a reclamacions de quantitat.*

El Govern, a iniciativa del Ministeri de Justícia, promourà la resolució dels conflictes que versen sobre reclamacions de quantitat a través d'un procediment de mediació simplificat que es desenrotllarà exclusivament per mitjans electrònics. Les pretensions de les parts, que en cap cas es referiran a arguments de confrontació de dret, quedaran reflectides en els formularis de sol·licitud del procediment i la contestació que el mediador o la institució de mediació facilitaràn als interessats. El procediment tindrà una duració màxima d'un mes, a comptar de l'endemà de la recepció de la sol·licitud, i serà prorrogable per acord de les parts.

Disposició final octava. *Desplegament reglamentari del control del compliment dels requisits de la mediació exigits en la llei.*

1. El Govern, a iniciativa del ministre de Justícia, podrà preveure reglamentàriament els instruments que es consideren necessaris per a la verificació del compliment dels requisits exigits en esta llei als mediadors i a les institucions de mediació, així com de la seua publicitat. Estos instruments podran incloure la creació d'un Registre de Mediadors i d'Institucions de Mediació, dependent del Ministeri de Justícia i coordinat amb els registres de mediació de les comunitats autònomes, i en què en atenció a l'incompliment dels requisits que preveu esta llei es podrà donar de baixa un mediador.

2. El Govern, a iniciativa del Ministeri de Justícia, podrà determinar la duració i el contingut mínims del curs o cursos que amb caràcter previ hauran de fer els mediadors per a adquirir la formació necessària per a l'exercici de la mediació, així com la formació contínua que han de rebre.

Reglamentàriament, es podrà desplegar l'abast de l'obligació d'assegurament de la responsabilitat civil dels mediadors.

Disposició final novena. *Avaluació de les mesures adoptades per la present llei.*

El Govern haurà de remetre a les Corts Generals, en el termini de dos anys, un informe sobre l'aplicació, l'efectivitat i els efectes del conjunt de mesures adoptades per la present llei a l'efecte d'avaluar el seu funcionament.

Este informe inclourà així mateix la possible adopció d'altres mesures, tant substantives com procedimentals, que, a través de les oportunes iniciatives, milloren la mediació en assumptes civils i mercantils.

Disposició final deu. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 6 de juliol de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY